

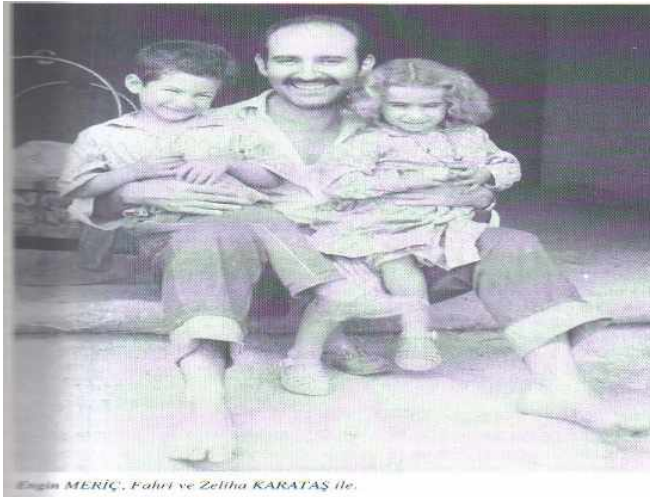
PROF: DR: ENGİN MERİÇ'E VEDA

Yeni bir çalışma, sonra diğeri, o bitmeden bir diğeri;

Niyazi'yle yapılan çalışma, aynı zamanda Atike'yle yapılan diğeri çalışma, Muhittin'de boş durmamalı, bu malzemelerden de bir şey çıkar muhakkak bunlar İpek'e gönderilmeli,

Nurdan ne yapıyor acaba?...

Hangi çocuğun okutulmasına yardım edilebilir, yurt bulamayana yatacak yer nerden temin edilebilir, yemek bulamayana nasıl aş bulunur, kimler burs verebilir, nerden destek alınabilir, sponsor olabilecek kurumlar hangileri,...

Engin MERİÇ, Fahri ve Zeliha KARATAŞ ile.

Bu arada, hangi ülkeler görülmedi, hangi gemiyle nereye, hangi uçakla hangi zamanda nereye gidilecek...

Nerede güzel yemek var, yeni tadlar için hangi malzemeler gerekli, likör yapılmamış meyva ne kaldı, alternatif tıpta son gelişmeler neler, kolesterol nasıl düşürülecek, kefirin faydaları neler, kefir nasıl yapılır?

Daha ince baklava hamuru nasıl açılır, acaba 40 değil de 50 katlı baklava açabilirmiyim.. daha güzel olmaz mı..Yeni bir börek tarifi muhakkak pişirilip, denenmeli...

Yapılacaklar listesi hep doludur. 5 yıllık, 10 yıllık planlar DPT titizliğiyle yapılmıştır.

Yapılacaklara dair liste, daima güncellenerek asla bitirilemeyecek :)

Hep "artık bu son" denilecek ama, yeni bir düşünce, yeni bir hayal, illaki de gerçekleşmek için listedeki sıraya girecek...

Yaşasın çalışmak ! Hep "artık çalışmaya-çağım, aileme, kendime daha çok zaman ayıracam" denilecek hatta bir kaç günlüğüne bu özlem gerçekleştirilecek, sonraaaaaaaaaa....:))

Sonrası yeni bir çalışma konusu, hasretle kucaklanan mikroskop, görüntüye aşık olup,

"mikrofosil sarhoşluğu" ile asla kalkama...

Tutulan boyna rağmen hızla çalışan gözler, parmaklar, fosillerle bütünleşmiş beyin kıvrımları...

Zor Engin hocam zor...

Bu aşk bitmez !

Eğer akla konulmuş vey ola çıkılmışsa artık; "Hayır", "Olmaz", "Reddedildi" yanıtları asla geçerli değildir.

Hayırlar, "Evet"'e,

Olmazlar, "Olur"'a,

Reddedildiler, "Kabul edildi" 'lere dönüşene kadar azimle mücadeleyle devam edilir !

Oradan olmadıysa, buradan

Buradan olmuyorsa, şuradan...

Azim tek başına yetmiyor doğal olarak. Onu güdüleyen, besleyen çalışkanlık, üretkenlik,

Tıkır-tıkır çalışan bir beyin...:))

Amaçlar ve onlara erişim yollarındaki planlamaları çok önceden yapabilen, pratik olabilen,

Her şeyden önce de hayal kurabilen,

Önce hayal eden bir beyin!

İsimler, tarihler, ince detaylar tinayla not edilip, antikacı titizliğiyle saklanır. Belki bir gün lazım olurlar... :))

Engin hoca ile benim yaşama bakışımızın ve yaşamdan beklentilerimizin örtüştüğünü gösterdi yıllar.

Aslında yıllar da değil. İlk karşılaştığımızda, hemen!

Doktora sınavım için geldiği Sivas otogarında, sanki 13 saatlik yolculuğu hiç yapmamış gibi, pırıl pırıl aydınlık yüzü ve olanca şıklığıyla otobüsten indiğinde... :))

Yok, yok daha öncesinde..

Hiç yüz - yüze gelmeden...

Bir mektup yazarak, ulaşamadığım bir makalesini istediğimde.

Tek bir makale yerine kocaman bir paket gelmişti yanıt olarak... :))

Paketin içinde "belki çalışmalarınızda faydalanabilirsiniz" notuyla sadece kendi makaleleri değil,

Konuyla ilgili bir çok çalışmayı da fotokopilemiş ve itinayla zımbalamıştı...

Hoşgelmiştim...Bana her zaman destek olacağını ifade ediyordu mektubunda Engin Hoca.

Oysa ben, kitaplarını fellik-fellik saklayıp, " bunları bu akşam ben çalışacağım için eve götüreceğim" diyen bir "ekol " görmüş ve nedense paylaşılmayan bilgiyi, garip bir anlayışla mazur ve makul görmeyi yeğlemiştim yıllarca...

Kısa zaman önce de, Engin Hoca'dan yavaşca daha küçük bir başka "meşhur" hocamıza yazdığım mektuba,

"sen kim oluyorsun da, bana el yazısıyla mektup yazma cesaretini kendinde buluyorsun, bre gafil...", anlamında bir cevap alıp, şaşırp da kalmıştım!

Herhalde bütün hocalar böyle oluyor diye umutsuz bir kabullenmeye mecbur kaldığımda tam da, Engin Hoca ismi gibi "Engin yüreği" ile bana umut vermişti.

Evet, el yazımla yazdığım yardım mektubuma gelen bu ilk mektup, işte sonrasında yıllarca sürecek mesleki dayanışmayı, giderek asla vazgeçilmeyecek dostluğu, kardeşliği ve babalığı getirdi beraberinde.

Bir şeyler üretme çabalarında karşılaşılan oyunlar, görülen nankörlükler anlamında da kader birliğimiz var doğal olarak...

Karşılık beklemeden herkese elverebilen, bilgisini, enerjisini, zamanını, heyecanını, parasını, materyalini, kitabını..düşlerini paylaşıp, dayanışmayı yaşamının her alanına yayabilen...

Her zaman nazik, kibar, tevazu sahibi ve saygılı...

Ama gerekiyorsa da bir şahin..

Herkesten öğreneceği bir şeyler olduğunu düşünen, gençlerle genç olabilmek hep genç kalan, durmadan öğrenip- öğreten bu özel kişilik, bir çokları gibi bana da yol gösteren bir ışık oldu her zaman...

"Avatar" filmine gidenler bilirler;

aslında biz fosil bilimciler de gerçeklikle- sihirli fosil dünyası arasında sıkışıp-kalmış Avatar'larız...

Ve Engin Hoca, bizim Kızıl Ejdere binebilen tek "Truc Macto"'muz ..

Engin MERİÇ Kahta Çayı vadisinde.

Artık hiç de yükümlülüğü olmadığı halde, ilk günkü heyecanı ve keyifle “bilgi üretme” merakını illaki de yaşıyor ve devam ettiriyorsa bir insan; neden acaba diye düşünüldüğünde altından önce “gelişmiş görev bilinci”, sonra da “iz bırakma çabası” çıkıyor.

İster “gelişmiş görev bilinci”, isterse “iz bırakma çabası” olsun, bütün bu geride bir şeyler bırakma gayretinin altında “yararlı olma” dürtüsü var.

Vatana, millete, meslektaşlara değil sadece, tüm insanlığa ve “Dünya’ya yararlı olma”. Bir çeşit minnet, teşekkür duygusu Dünya’ya.

Öyle ya doğa bazı gizlerini sadece sizinle paylaşmışsa; artık siz de bunları yaymakla, diğer insanlara bildirmekle yükümlü “bir ulak” sizsiniz.”.

SİZ DOĞA’NIN BİR ULAĞISINIZ...

Bu taçlanmış, onurlu yaşamınızda ne mutlu ki yollarımız kesişti ...:))

Ve, güle güle Engin hocam

Işıklar içinde uyuyun...

Prof. Dr. Nurdan İnan